

עין משפט
גר מצות

הוא כל שאני רשאי בחשיבתו רשאי אני באסדרתו מיבעי ליה
 חומה הא דבי פריך לעיל האי כל שאני רשאי באסדרתו
 לאני רשאי בחשיבתו מיבעי ליה מכלל דאי הוה תנן הכי הוה אחי
 שפיר אע"ג דתלי חשיבה באסירה וי"ל התם שאני דלא הוה תלי

מורה מביא קאמר ליה להחירא
תנאי דה הפסדה אהא קאי דלמר
ד' יהודה כו' אלמא זכאי אני בלמירמו
זכא שאל קאי כולו שיעט להו
א דשמואל וקאמר קי אהא שאל
ת"ק מי לא מודית דהא שאלה
סיר להשקיך דמותר הוא לומר
דשמואל אלמא הויאל ומומר לומר
דמור להשקיך הלכך קאמר גטת
שאלה לומר דלמירמו אי ללא
מורה מביא קאמר ליה להחירא

שבתחומי ואימא כל
פירות שבתחומך וא
מודית דמותר ארס
שבתחומי ואימא כל

לְהַבִּיט בְּהֵמָּה.¹⁰ וְהָיָה
קוֹרָא לָהּ וְהָיָה בָּהּ
כֹּחַ שְׂאֵי וְכֹחַ בְּאִמּוֹ
עָלוּ וּמִחִשְׁבִּין לִפְקֹד
עֲשֵׂה וְהָיָה לְהַבִּיט בָּהּ.

הבא במאות ר' יוסי
הובלבר שלא יזכור

ועל עסקי מת ויכול לומר לחבירו
לעשות למחר רשאי אני להשקיע עליו
וכ"ש מה שאני זכאי לומר לעשות היום
כמו שמר לי פירות שבתחומך אע"פ

מחיות אינו רשאי להציג דאסור
לעטלטל צעלי חיים שהם מוקלים:
שהביא ה"ת"ם בשבת 61 א'
והפסוק: ויחטא ויפול וימות

[illegible]

הזכר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל שימתין

דשמואל דקתני עשר
יקבר בו ישראל אלמא
מספיקא שרי שוחטניא
שישראל ונכרים דריים
המרחצת בשבת אם
בה מיד אם רוב יי
שיחמו חמין מחצה
וימתין עד כדי שיחמו
באכמתי קמנה אם יי
מיד מאי רשות אמר ר
ביה דרב ירודה אמר
לא וינודה ויבדוק ויניח

אבר שוממין את

ישראל לא קיבלה ליה כיון דמחלה על מחלה ודאי בשביל ישראל וכנסיה
 ישון זה נראה לי עיקר. ורובו נמי לא גרסי לעיל להא דקמי שעה
 כדרי שיעשו. נהי דלא מוכחא מילתא מיהו ו"ל שמא בשביל ישראל
 מוכחא בשביל ישראל: ארון מאי איכא למימר. להוביח דלא
 מוכחא לשם אחרו קרב עשה הארון: מתני' ורמזין. דבסי